

- ↳ Ungdomssekretær ansat
- ↳ Appel til "børnenes statsminister"- ny aktion
- ↳ Ramt af abort

VÆR ALLE BØRNS STATSMINISTER

MEMLEMSKAB

Årskontingent:

Enkelt-medlem ..... kr. 150,-
Ægtepar ..... kr. 250,-
Studerende og unge under 18 år .... kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

Mobilepay: 86916

REDAKTION

Søren Stidsen, Vibe Ryberg
og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Grafisk design: Graphic Care

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær

Ellen Højlund Wibe
Grejsdalsvej 430
7100 Vejle

Tlf. 47 52 44 84

jegvilleve@rettentilliv.dk

Ungdomssekretær

Jonathan Vigilius

Tlf. 24 97 71 58

ung@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder

Marianne Jørgensen

Tlf. 91 89 04 83

leder@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48

åben hver dag mellem kl. 19.00 og 22.30.

Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse

Mailrådgivning: post@abortlinien.dk

www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær

Kerstin Hoffmann

Tlf. 25 77 67 57

web@rettentilliv.dk

www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører

Jes Møller Dideriksen

Tlf. 93 92 44 63

regnskab@rettentilliv.dk

BESTYRELSE

Formand: Jens Vindum,

pens. administrationschef

Nikolaj Henriksen, logistikspecialist

Ketty Dahl, lærer og galleriejer

Elin Donskov, arkitekt

Kristoffer Nyrup Dahl, cand.mag.

Aksel Berg, stud.med.

FORSIDEFOTO

Statsminister Mette Frederiksen (S)

Fotograf: Andreas Beck 2019

LEDER

NÅR TILSLUTNINGEN TIL FRI ABORT DALER

Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Det var opmuntrende at læse en undersøgelse for nylig foretaget af analyseinstituttet Ipsos, som påviste, at opbakningen til fri abort falder i store dele af verden, også i lande lige omkring os. Et mønster, der har været stabilt, siden målingerne begyndte i 2014.

Jeg studsede dog over Kristeligt Dagblads tolkning af den faldende opbakning. I avisen den 25. september kædede journalisten det sammen med den dalende fertilitet. Der fødes for få børn, så "...behovet for at støtte abort er ikke helt så preserende, som det har været".

En anden tolkning, kunne man læse, var "en såkaldt amerikanisering i dele af europæisk politik, hvor højrepopulistiske politikere og religiøse aktivister indgår stærke alliancer."

Jeg skal ikke påstå, at disse tolkninger intet har på sig, men jeg er overbevist om, at sognepræst Laura Håkansson havde fat i den lange ende nogle dage senere i avisen i sit indlæg om undersøgelsen. Den altovervejende forklaring er, skriver hun, at vi med videnskaben som basis ikke længere kan tale os væk fra eller manipuleres til at tro noget andet end, at vi har med et menneskeliv at gøre fra befrugtningen. Og den viden gør det simpelthen sværere for den enkelte at fastholde retten til... ja, at slå et lille menneskeliv ihjel, som jo er, hvad der sker ved ethvert provokeret abortindgreb. Håkansson påstod faktisk, at vi vil se, at "abortstøtten ikke rykker sig med marginaler, men med syvmileskridt væk fra den fri abort". Det skorter bare på viljen blandt "deltagerne i den frie debat i de pæne medier" til at erkende dette holdningsskifte, som er undervejs.

Med andre ord: der er for os, der altid har talt barnets ret til livet, ingen grund til at blive hængende i et selvbillede, hvor vi opfatter os selv som tilhørende et marginaliseret mindretal, ser os som repræsentanter for en holdning, som det store flertal anser som håbløst forældet, og hvor vi derfor i vores attitude let kan komme til at virke som én stor undskyldning for det, vi tror er sandt om denne sag. Alt imens der sker en voksende erkendelse omkring os af, at noget er galt med vores abortlovgivning. At tage livet af uskyldige mennesker har aldrig haft fremtiden for sig.

FRA UNG TIL UNG – NY UNGDOMSSEKRETÆR I RETTEN TIL LIV

En vigtig milepæl blev passeret, da Retten til Liv den 1. oktober kunne ansætte en ny ungdomssekretær. Vi har længe haft et ønske om at engagere flere unge til at gå i aktiv dialog om abort i deres hverdagsliv. Der er brug for en ny generation, der frimodigt og overbevisende kan argumentere for de ufødtes helt grundlæggende ligeværd i vores samfund.

Takket være baglandets store økonomiske bidrag i foråret blev det muligt at realisere dette ønske, og det er med stor taknemmelighed og glæde, vi kan præsentere vores nye ungdomssekretær, Jonathan Vigilius.

Han siger om sin motivation for at søge jobbet:

Som ung oplever jeg, at mange jævnaldrende i mit netværk kender til Retten til Liv, men uden at nogen finder det naturligt aktivt at gå ind i arbejdet og forsvaret af det ufødte barns ret til at leve. Det er min bøn og mit mål, at jeg gennem mit arbejde kan få fat i unge, der har hjerte for dette arbejde,

og give dem værktøjerne til at tage aktivt del i sagen.

Jonathan, der er 22 år og opvokset i Nordsjælland, studerer teologi i København. For ham er abortmodstand forankret i hans menneskesyn.

Jeg er modstander af abort. Det er et statement, der hos mange vil vække hovedrysten i en tid, hvor kvinders rettigheder og selvstændighed er så meget i fokus. Alligevel er det en holdning og en overbevisning, jeg står fast på. Det gør jeg først fremmest, da jeg mener, at Gud i sit Ord gør det klart, at livet begynder ved undfangelsen, ikke ved fødslen, og derudover at dette er understøttet og bekræftet i vores biologi. Undfangelsen er begyndelsen på et nyt liv. Derfor er abort ikke et spørgsmål om kvinders ret til selvbestemmelse i mine øjne, men et spørgsmål om den grundlæggende menneskelige ret til at leve for det ufødte barn.

Opgaven som ungdomssekretær kommer i første omgang til at bestå i at skabe nye netværk for unge, der har fået lagt forsvaret for ufødte på hjerte. Men da stillingen er helt nyoprettet, kommer Jonathan til selv at spille en aktiv rolle i udviklingen af den.

Det bliver min fineste og vigtigste opgave at gå foran på vejen mod som ung at møde både abortmodstandere og abort fortalere med den største respekt og åbenhed, med gode argumenter og et lyttende øre. Derfor vil mit mål være at skabe de forudsætninger, der skal til, for at flere unge abortmodstandere må være i stand til og have mod på at stå fast på og kæmpe for retten til liv for det ufødte barn i medvind såvel som i modvind.

Formand for Retten til Liv, Jens Vindum, retter en stor tak til alle, der har bidraget:

Tak til vore medlemmer, der med en meget klar opbakning har muliggjort denne investering i fremtiden. Med Jonathan Vigilius som ungdomssekretær er vi overbeviste om, at dette pionerprojekt er blevet lagt i de bedste hænder.

Har du lyst til at være en del af Retten til Livs netværk for unge? Kontakt Jonathan: ung@rettentilliv.dk eller mobil: 24 97 71 58 /

Vi har brug for *dig* i vores næste aktion

Retten til Liv har et aktionsudvalg, som arbejder med idéer til, hvordan vi med forskellige vinkler og virkemidler kan nå ud over rampen, gerne en gang årligt. Målet er at vække danskerne af "Tornerosesøvn" ved at trænge igennem "tjørnehækkens" filter

af løgne og fortilsler, så sandheden kan komme til og ændre holdninger.

I november sker der noget igen, hvor alle medlemmer - og andre - har mulighed for aktivt at engagere sig på en meget enkel måde.

20. november markeres af UNICEF som Børnenes Dag;

Børnekonventionens fødselsdag. Vi vil gerne benytte denne anledning til at appellere til vores statsminister, der har gjort det til sit særlige varemærke at være "børnenes statsminister". Vi ønsker at holde hende fast på denne vision, men samtidig pege på en stor gruppe børn, som hun tilsyneladende fuldstændigt har overset. De ufødte. Hver eneste dag mister 40 ufødte børn livet i en abort, fordi de ingen retslig beskyttelse har overhovedet.

Derfor starter Retten til Liv en underskriftindsamling med en appel til Mette Frederiksen:

Vær ALLE børns statsminister!

Den 20. november vil underskrifterne blive afleveret ved en markering foran Christiansborg.

HVAD KAN DU GØRE?

1: Vær med til at samle underskrifter

Underskriftindsamlingen er online. Vær med til at sprede omtalen af den i dit netværk, så vi bliver rigtig mange. Følg med på hjemmesiden. Her vil det også være muligt at printe lister ud, så man kan indsamle underskrifter på den gammeldags måde.

2: Kom med til Christiansborg Slotsplads den 20. november

Vi vil markere afleveringen af underskrifterne ved et arrangement, hvor vi med lys og lyd sætter fokus på disse børn, der er glemt af landets øverste myndighed. Hold dig opdateret på hjemmesiden, hvor man også kan tilmelde sig (nødvendigt af hensyn til Coronasituationen).

Vær ALLE børns statsminister

- UNDERSKRIFTINDSAMLING -

Den 20. november 2020

Kære statsminister Mette Frederiksen!

I dag er det Børnenes Dag – Børnekonventionens 31-årsfødselsdag. I den anledning skriver vi til dig, fordi du har sagt, at du vil være "børnenes statsminister". Det, synes vi, er fantastisk. Tænk at have dette perspektiv som statsminister. Tak!

Men vi skriver ikke på egne vegne. Vi skriver på vegne af en gruppe børn, der ikke har nogen stemme selv. De svageste af de svage. De ufødte, der er på vej mod en abort.

De har desperat brug for en statsminister, der vil kæmpe for dem. De kan ikke forsvare sig selv.

Hver eneste dag fjernes 40 små ufødte danskere fra landkortet. De aborteres. De dør!

Enhver kvinde, der har været gravid, ved, at det er et barn, hun har i maven. Et lille menneske. Hjerterblink på ultralydsskærmen og alle de små spark bekræfter denne stærke følelse. Menneske er ikke noget, man først bliver, når man bliver født, men noget man er helt fra begyndelsen.

Du har med stor overbevisning og fasthed udtalt: "Jeg har truffet et valg. Jeg vil altid stå på børnenes side." Vi beder dig nu på de ufødte børns vegne: Stå ved dit ord! Stå på alle børns side!

Som du så klogt siger: "Det kommer med en pris, det gør det med svære beslutninger". Vis mod til at tage sådan en beslutning. Lad ikke de børn i stikken, der endnu ikke er født. Lad ikke dem betale den højeste pris.

Vi appellerer derfor til dig: Anerkend det ufødte barns grundlæggende ret til at leve.

Vær ALLE børns statsminister.

Med venlig hilsen

scan
QR-koden!

SKRIV UNDER!

Her har du mulighed for at underskrive – med dit navn og den by, du kommer fra. Find den elektroniske underskriftindsamling her:

<http://kortlink.dk/28fzv>

//
... sørg for at være et
menneske, som du selv
ville kunne holde ud at
tale med.

TAG MODPARTEN ALVORLIGT

Om konstruktiv debatkultur

Af Søren Stidsen, Cand.theol.

Kender du det, at du diskuterer med en, der har så vanvittige holdninger, at det simpelthen ikke er til at holde ud? En, der er så påståelig, at du nærmest ikke gider sige, hvad du selv mener, fordi han alligevel ikke lytter til, hvad du siger, men bare venter på igen at få lov til at sige det samme ureflekterede nonsens, som han allerede har sagt tre gange.

Den slags mennesker har jeg det virkelig svært med, hvad enten jeg møder dem i virkeligheden eller på Facebook. Det er så himmelråbende tåbeligt, når mennesker vil diskutere med mig, men ikke vil lytte til mig, fordi de tror, de allerede ved, hvad jeg vil sige. Eller de er så sikre på, at de selv har ret, at det er underordnet, hvad jeg mener. Jeg skal bare omvendes. Så gider jeg faktisk ikke høre, hvad de har at sige.

Desværre møder jeg jævnligt den slags mennesker, og desværre er der en hel del af dem, som jeg deler holdninger med. Mennesker, som støtter fosterets ret til at leve. Mennesker, som tænker en masse gode tanker. Mennesker, som har en rædselsfuld debatkultur.

Hvis du vil flytte et andet menneskes holdninger, så sørg for at være et menneske, som du selv ville kunne holde ud at tale med. Hvis ikke du er det, så har du som udgangspunkt ikke en chance.

De fleste mennesker er faktisk rimeligt gode til at føre en samtale. Det er sjældent, vi råber ad mennesker, vi diskuterer med. Vi er som regel også gode til at være opmærksomme på de personlige

grænser, når vi ansigt til ansigt er uenige om eksempelvis abort. Jeg kalder ikke min kollega, der har fået en abort, for en morder i frokostpausen. Det samme er ikke altid tilfældet på internettet, hvor vi ikke kan se den anden. Derfor er det vigtigt at tænke sig om.

Jeg prøver selv at følge nogle vigtige principper, når jeg debatterer online:

1. Den anden part er et menneske. Det kan virke banalt, men når man sidder ved tastene, og den anden bare er lidt tekst og et lille profilbillede, så er det faktisk nemt at glemme. Skriv aldrig noget, du ikke ville synes, det var i orden at sige til den anden personligt.
2. Den anden part er lige så sikker på, at han har ret, som du er. Han er ikke et ondt menneske. Alene det, at han gider bruge tid på at skrive, viser, at sagen er vigtig for ham. Der er selvfølgelig trolde derude, som bare skriver for at være irriterende eller svine andre til, men gå ud fra, at din modpart er et reflekterende og engageret menneske, og vis ham den respekt at tage ham alvorligt.
3. Tankeoverførsel findes ikke. Du ved ikke, hvad den anden tænker. Er du i tvivl, så lad tvivlen komme ham til gode og bed ham uddybe. Det er så dejligt nemt at regne med, at vi ved, hvilke dårlige argumenter andre mennesker har, men det er så frustrerende, når andre læser vores tanker forkert.
4. Respekter, at det, der for dig er et princip, kan være liv for den anden.

5. Abortspørgsmålet handler måske for den anden om hendes personlige abort, men den kender du som regel ikke. Der kan være en stor forskel på at læse, at abort er mord, og at en kvinde, der får en abort, er en morder.
6. Lad dig ikke rive med af andres dårlige opførsel. Person-angreb kommer tit, når du rammer et ømt punkt, eller når argumenterne slipper op. Der kan være mange måder at forholde sig til dem på. Nogle gange er det bedst at ignorere dem. Andre gange kan det faktisk give mening at bede folk om at uddybe deres holdning.
7. "Vil du ikke lige forklare mig, hvorfor jeg som mand ikke må have en holdning til abort?" kan i nogle tilfælde, men ikke altid, være en god måde at få en debatråd tilbage på sporet.
8. Prøv at debattere én ting ad gangen. Det hele bliver så rodet, når man blander ting sammen, der ikke hører sammen.
9. Det kan opleves ydmygende at tabe en diskussion. Giv andre lov til at trække sig med værdighed. Du har ikke tabt af den grund.
10. Der er altid andre, der læser med (på Facebook). De kan lade sig overbevise uden at tabe ansigt, og hvis du opfører dig ordentligt, så har du gennemslagskraft.

Der er masser af muligheder derude. Grib dem frimodigt, men husk, at alt ikke handler om abort, ligesom alt ikke handler om muslimer, Donald Trump eller kønsroller.

JEG FIK TO ABORTER

Interview ved Vibe Ryberg

JEG SÅ MIT BARN'S HJERTE SLÅ FØR DEN ANDEN ABORT, JEG FIK. JEG VAR OTTE UGER HENNE, OG DA JEG BLEV SKANNET, GLEMTE DE AT VENDE SKÆRMEN. JEG GLEMMER ALDRIG DET SYN.

Udtalelsen kommer fra Maria Lassen, der har fået to aborter med få måneders mellemrum. Bagefter kom en lang periode med mørke.

Jeg prøvede længe at skubbe det hele væk. I mange år forsøgte jeg at glemme det og at lade som om, det ikke eksisterede eller ikke gjorde noget. På en måde forsøgte jeg at snyde mig selv. Og samtidig gik jeg og sørgede. Det var ikke rart. Da det gik op for mig, at jeg har slået mine egne børn ihjel, var det forfærdeligt. Det endte med, at min mand og jeg gik fra hinanden. Jeg kunne ikke forstå, han ikke sørgede. Længe efter vi blev skilt, har han fortalt mig, at han også fortryder de to aborter. Nogle længere nede ad vejen blev gravide samtidig med mig. Jeg har altid kigget på det barn, og det gjorde ondt i min mave. Tænk at jeg kunne have haft et barn på den samme alder.

Hvorfor fik du de to aborter?

Jeg var et svært sted i mit liv. Min ene pige havde fået en diagnose og skulle i specialklasse og i afgang. Og den anden var så hårdt ramt af, at det fyldte så meget. Lige dér fandt jeg ud af, at jeg var gravid. Det syntes jeg ikke, jeg kunne byde mine piger, som i forvejen havde det svært. Derfor valgte jeg at få den første abort. Desværre blev jeg gravid igen og valgte den samme løsning igen, fordi jeg ikke kunne overskue andet. Jeg sad der ved spisebordet sammen med min mand og kiggede på pillen. Bagefter bød min samvittighed mig at blive steriliseret. Når man kun er gravid i uge 8, så tror man ikke, at det, der ligger derinde, bliver til en baby. Men det gør det, og det mærkede jeg tydeligt.

Hvordan var det at få abort, når du er kristen?

Jeg havde længe meget dårlig samvittighed og tænkte, at det her ville jeg aldrig blive tilgivet for. Så jeg skubbede det væk. Men for et år siden kom det hele op til overfladen for mig. Da det gik op for mig, at jeg havde slået mine egne børn ihjel, var det forfærdeligt. Jeg åbnede min bibel, for jeg var nødt til at se, hvor de små børn kommer hen. Jeg spekulerede længe på, hvor mine børn var blevet af, og om de mon var hos Gud. Jeg kunne ikke slippe den tanke. Og jeg spekulerede på, om der mon var tilgivelse for det forfærdelige, jeg havde gjort. En dag blev min dårlige samvittighed så stor, så jeg blev nødt til at falde på knæ, og jeg råbte "undskyld" mange gange. Derefter blev der løftet noget af mine skuldre, og jeg forstod, at jeg var tilgivet, men jeg skulle ikke gøre det igen. Så bad jeg Gud om at passe godt på mine børn.

Hvordan blev du mødt af folk omkring dig?

Der var ikke rigtig nogen andre, da det virkelig gjaldt. Der var ikke nogen, der forstod den sorg, jeg gik med. Børnene var jo væk, og livet gik videre, og mine venner bagatelliserede det. Jeg havde jo selv valgt det. Men jeg havde det, som om nogen var død. Jeg prøvede også selv at skubbe min sorg væk. Men da jeg bad til Jesus, blev jeg mødt af ham.

Var du bange for folks fordømmelse?

Nej, ikke for aborterne. Det er jo så almindeligt. Jeg var faktisk mere bange for deres fordømmelse, hvis jeg fik barnet, fordi jeg stod i en svær situation. Men jeg var bange for Guds fordømmelse, før jeg blev tilgivet.

Jeg var faktisk mere bange for deres fordømmelse, hvis jeg fik barnet, fordi jeg stod i en svær situation.

Hvordan har du det i dag?

Den dag i dag er den dårlige samvittighed der stadig, men den er ikke tung længere på samme måde; jeg kan bære den. Smerten, skylden og skammen er der endnu, så mit liv er ikke med ét trylleslag blevet fantastisk. Men det er nemmere. Der var ingen, der forstod den sorg, jeg gik med, før jeg begyndte at bede til Jesus om hjælp. Men jeg har stadig en sorg, og hver gang jeg ser en baby, så gibber det i mig, og jeg får tårer i øjnene. Hvis jeg ser en baby i fjernsynet, slår jeg væk. Så det vil altid sidde i mig.

Er du imod abort nu?

Ja, det er jeg, for jeg kan ikke se, at det kan være en løsning. Det er ikke, fordi jeg ikke forstår, hvorfor man får abort, men de fleste skulle jo ikke komme dertil. Det burde faktisk være ulovligt. Ingen skal gå det igennem, jeg har været igennem. Og rådgivningen kunne også være meget bedre, så man faktisk blev støttet. Der er jo ingen kvinder, der ikke vil have deres børn. Jeg har to børn, men jeg ved inderst inde, at jeg har fire.

/

HVORDAN MØDER VI DEN, SOM ER **RAMT AF ABORT?**

Af Bjørn Håkonsson, psykolog og diakon i den katolske kirke, Malmø

TEMAET ABORT KAN DUKKE OP I MANGE FORMER. SOM AT OPDAGE ET MØRKT OG SKJULT HUL, NOGET DER HAR SUGET ENERGI FRA ET MENNESKE I LANG TID, UDEN AT NOGEN HAR SET DET. MAN BEGYNDER AT FORSTÅ, HVORFOR MAN TABTE LIVSGLÆDEN. GRADEN AF TRAUMATISERING HAR SELVFØLGELIG AT GØRE MED ANDRE FAKTORER OGSÅ SÅSOM PERSONLIGHED, OMGIVELSER OG OMSTÆNDIGHEDER OMKRING VALGET.

PSYKOLOGIENS TILGANG TIL ABORT

Jeg har ofte oplevet det som en god hjælp for mig at tænke i termer af diagnosen PTSD – Posttraumatisk belastningsreaktion i arbejdet med dette. I den form taler mange om Post-abort-syndromet (PAS). Retten til Livs udgivelse fra 2016: Jeg fortryder det hver eneste dag – Om senfølger efter abort* handler om dette og burde ligge på enhver psykologs skrivebord. Det er nemlig et område, som ikke tages op under uddannelsen. Den omfattende forskning, som viser aborternes traumatiserende effekter, er også ret så ukendt.

NÅR ABORT ERKENDES

Naturligvis slår smerten ikke igennem på samme måde hos alle og heller ikke på samme tid. Der kan gå år. Den kan være en diffus tåge af ulykkelighed, en følelse af at være mislykket, at ikke at høre hjemme noget sted. Det har også at gøre med, hvordan vi forklarer det, vi lider af, for os selv. Det har ikke mindst de nye kognitive terapiformer gjort os opmærksom på: Det som belaster eller skræmmer en, kan man lære at omdefinere, så det bliver lettere at håndtere, lærer vi der. Problemet med abort er bare, at det tenderer til at gå den anden vej: nye indsigter kan gøre livet værre, fordi man møder en sandhed, som

man ikke med ærligheden i behold kan definere væk. Man får det skidt, fordi man forstår, at aborten i virkeligheden var et dødsfald. Et dødsfald som man var medansvarlig for.

SAMVITTIGHEDEN PÅVIRKES AF ERFARING OG NY VIDEN

Vi har alle en kognitiv samvittighedsfunktion, som har konsekvenser for, hvordan vi har det psykisk, vores selv-billede og vores relationer til andre. Men den udvikler sig med tiden. Billedet, af hvad vi har gjort, kan imidlertid forandres over tid. Af ny viden som kommer udefra (f.eks. at fostre virkelig er mennesker, kan føle smerte, har et hjerte der slår osv.), eller af en uro som kommer indefra.

Man ændrer syn på så meget. Det ser man, f.eks. når en kvinde, som en gang valgte abort, pludselig går frem til demonstrerende abortmodstandere, som holder billeder af blodige, ødelagte fostre i hænderne. Hun takker dem for, at de "viser, hvordan det er". Det havde hun ikke gjort dengang. Nu ved hun, hvor forfærdeligt abort er og er ikke bange for at sige det. Hun har fået nok af tavsheden.

Og så er der de mere mørke forandringer. Når det handler om abort i ung alder, kan man indhentes af konsekvenserne på en brutal måde, f.eks. når en 35-årig kvinde bittert indser, at hendes krops biologiske ur åbenbart har tikket færdigt lidt for tidligt. Hun bliver ikke gravid. De to ufødte børn, hun lod lægerne fjerne for femten år siden, var de eneste chancer, hun fik. Naturen er hård. Noget, som ikke

føltes som et psykisk traume en gang, bliver alligevel til et psykisk traume nu.

NÅR FØLELSERNE IKKE ANERKENDES

Man kan ikke sove, føler angst og skyld, eller græder når man ser en anden kvinde med et lille barn, eller har bare et stort tomt hul i sjælen. Der er velmenende psykologer, som ikke forstår dette. De leder efter andre årsager til symptomerne. Følelserne omkring aborten anerkendes ikke. Man er meget alene, hvis man udsættes for sådan en behandling. Mit råd er: Skynd dig væk og find en anden psykolog!

AT SKELNE MELLEML DET EKSISTENTIELLE OG DET PSYKISKE

Heldigvis er der mange psykologer, der er ydmyge nok til at indse, at de ikke er klædt på til at give råd om de eksistentielle spørgsmål om liv og død, skyld og tilgivelse, sandhed og tro, som abortspørgsmålet måske vækker til live. Der skal religion til.

I fængslerne står der på den ene dør "psykolog" og på den næste "præst". Ofte henviser fængselspsykologen klienter til døren ved siden af. Det burde man også gøre udenfor fængslerne.

KIRKEN I MØDET MED DEN ABORTRAMTE

Men kan dog også møde uegnede hjælpere i kirkens verden. Præster ol. som ikke forstår, hvor vigtigt det er at blive taget alvorligt med sin smerte eller tomhed efter en abort. De vil give lette og billige løsninger som f.eks.: "Du gjorde det rigtige, det var ikke forkert". De mener det godt nok, men mærker ikke hvordan de ubevidst skubber den abortramte kvinde med sine følelser væk.

At få sagt den sandhed, man plages af og ikke vil benægte længere, er det første skridt til et nyt liv, og den har man brug for hjælp til at formulere. At bekende handlingen som synd og bede Gud om tilgivelse kan være det næleøje, man må kravle igennem for at nå ud i friheden, hvor man kan slippe det, der har været og tage imod en fremtid uden angst og skyld.

De terapeutiske effekter af dette skridt kan være enorme. Der er mange, der indser, at de ikke kan klare dette skridt alene, men at Gud kan give dem kraften til det som en gave. Jesus siger: For mennesker er det umuligt, men for Gud er alting muligt (Matt. 19,26).

*Hæftet fås stadig og kan bestilles via hjemmesiden. /

At bekende handlingen som synd og bede Gud om tilgivelse kan være det nåleøje, man må kravle igennem for at nå ud i friheden, hvor man kan slippe det, der har været og tage imod en fremtid uden angst og skyld.

NORDIRLANDS BEFOLKNING IGNORERET, DA FRI ABORT BLEV INDFØRT

Af Dawn Mcavoy, medstifter af Both Lives Matter

**DEN GLOBALE NYHEDSHISTORIE ANNO 2020 ER COVID-19. I NORDIRLAND
HANDLER DEN LOKALE NYHEDSHISTORIE OM, HVORDAN RETSLIG BESKYTTELSE
FOR KVINDER OG DERES UFØDTE BØRN DRAMATISK BLEV FRATAGET DEM.**

Indtil sidste år beskyttede nordirsk lovgivning begge liv i enhver graviditet i så høj grad, som det næsten er muligt. Kun hvis en kvindes liv eller helbred reelt og alvorligt var truet, var der et retsligt forsvar for abort. Både kvinder og ufødte børn var beskyttede.

Da Storbritannien vedtog deres abortlov i 1967, stemte politikere i Nordirland imod at følge trop. Den beslutning medførte, at der er over 100.000 mennesker i live i dag, som ikke ville have været født, hvis abortloven havde omfattet Nordirland. Det er mødre, søstre, bedstefædre, sønner, som ellers ikke ville have været her.

Dette faktum var ikke nok til at dæmme op for ændringerne fra tidsånden. Den brede kultur har indoptaget pro-abortmytterne i årtier.

I juli 2019 udnyttede pro-abortaktivister et politisk dødvande i Nordirland, og gennem lobbyarbejde i den britiske regering indførte de deres eget radikale abortregime. Abort er en sag, der hører under den lokale myndighed, og dog nægtede politikkerne i London befolkningen i Nordirland et demokratisk mandat. 100% af politikkerne, som stemte for ændring af lovgivningen i Nordirland, var fra England, Skotland og Wales. Debatten varede i 18 minutter. De, der repræsenterede de mennesker, der bor og arbejder i Nordirland, stemte imod enhver form for ændring af loven.

Hundrettusinder af mennesker sendte e-mails, breve, postkort og protesterede fredeligt. Alle blev ignoreret. De politiske partier svigtede i forhold til at samarbejde som udøvende myndighed og redde liv. Den 22. oktober 2019 blev loven om abort ophævet, og der opstod et vakuum: ingen lov og ingen lovmæssigt regulerende ramme for abort i 6 måneder. Mere end 20.000

"Both Lives Matter" blev dannet i januar 2017 som en samlende bevægelse på tværs af diverse (kirkelige) fællesskaber og foreninger.

Budskabet er enkelt: i enhver graviditet er der to liv til stede, og begge liv er lige værdifulde.

Målet er:

- At genskabe abortdebatten i Nordirland og andre steder
- At forsvare begges liv i forbindelse med graviditet og tiden efter.
- At skabe en livsbekræftende kultur, der værdsætter enhver kvinde og hendes ufødte barn.
- At genskabe den tabte, juridiske beskyttelse for både kvinder og ufødte børn.

mennesker meldte tilbage på en offentlig, 6 uger lang høring, og hvor godt 79% afviste Westminster's foreslåede abortramme. Det blev ignoreret.

I marts 2020 blev nye bestemmelser udstedt. Disse inkluderede uindskrænket ret til abort de første 12 uger; i praksis abort efter anmodning op til uge 24 og abort helt op til fødselstidspunktet ved alvorlig misdannelse. Ingen retslig beskyttelse af ufødte børn, hvis mødre selv forårsager en abort, uanset tidspunktet i graviditeten; intet krav om hjælp til børn, der overlever en abort; ingen beskyttelse af pigefostre i forhold til kønsselektive aborter; ingen krav om rådgivning i forbindelse med abort.

Hvad venter der Nordirland? Hvis vi følger den samme vej som andre lande, hvor abort er blevet legaliseret, vil abortraten blive mindst tredoblet og abort blive udbredt. En tavs dræber.

Vi sigter mod et folk og et område, der værdsætter kvinders og ufødte børns liv og helbred og tilstræber begge parter vel, fordi begges liv har værdi.

Så vi fortsætter med sammen at kæmpe for menneskelig værdighed, klar til at skabe en kultur, der værdsætter begges liv. Vi kæmper for et sundhedsvæsen i verdensklasse med støtte og hjælp til kvinder og børn før og efter fødslen. Vi fortsætter med at arbejde for at fremme en lovgivning, der beskytter både kvinder og ufødte børn, for når menneskets liv og værdighed er i spil, så påvirker det os alle sammen. Vi ønsker at skabe en ny og bedre fortælling.

Oversat af Anni Lindemann,
medlem af Retten til Livs repræsentantskab

/

NYT LOGO

RETTE
TIL
LIV

Den blå anemone, Retten til Livs logo hidtil, er blevet skiftet ud med et nyt logo. Det nye logo formidler foreningens vision uden ord:

Vi ønsker at give de ufødte en stemme og appellere til, at samfundet yder det ufødte barn samme omsorg og beskyttelse som det fødte barn. Vi er forpligtet på disse små og må beskytte dem.

Logoet forener alle arbejdsgrene i Retten til Liv: aktioner på gaden, dialogen på tomandshånd, den udstrakte hånd til kvinden, der står i en vanskelig situation.

Logoet er inspireret af hjertet fra 'Red en mere-aktionen' i København juni 2018. Agnethe Maltha Winther, uddannet fra The Animation Workshop, stod bag idéen til dette hjerte, og vores layouter, Anna-Marie Møller, brugte ideen og gav den sit endelige udtryk som logo for foreningen.

/

ÅRSMØDE 2020

Retten til Liv afholdt den 8. september sit Corona-ramte årsmøde, dvs. i en betydelig reduceret udgave i forhold til oprindeligt planlagt. Det hindrede ikke de fremmødte i at få et opmuntrende indblik i Retten til Livs mange aktiviteter via de ansattes rapporter samt formandsberetningen. Læs rapporterne på hjemmesiden.

Arbejdet har ikke i synderlig grad været ramt af Corona-indskrænkninger, og heller ikke økonomien har lidt under sam-

fundets nedlukning i foråret, hvilket kalder på stor taknemmelighed!

Alle de nuværende bestyrelsesmedlemmer modtog genvalg, og Jonathan Nyrup Dahl, som har siddet med som associeret medlem siden november 2019, blev officielt valgt ind.

Aksel Berg blev nyvalgt til bestyrelsen. Han fortæller om sig selv og sin motivation for at gå ind i bestyrelsen:

”Jeg er 24 år og kommer fra Færøerne, men flyttede til Danmark i forbindelse med uddannelsen til læge. Jeg er gift og har en 2-årig søn.

Jeg føler, at Gud har lagt abortkampen i mit hjerte, og jo mere jeg sætter mig ind i fakta om abort, barnets udvikling og den kristne tro, des tydeligere står det for mig, at abort er det største moralske problem i vores generation. Derfor vil jeg ikke være tilhænger på sidelinjen, men hellere være aktivt med i kampen på den rigtige side.”

-ehw

Vidste
du at ...

... du kan tilmelde gaver og kontingent til fast betaling, så du ikke glemmer det?

Du kan kontakte regnskabsføreren eller selv tilmelde til BetalingService eller med dit Dankort på hjemmesiden.

" DERFOR ER JEG PRO LIFE

Jeg er pro life, fordi jeg mener, at menneskelivet begynder ved undfangelsen. Belægget for, at man skulle kunne sætte en grænse for at være "menneske" senere i processen, virker simpelthen for søgt, når fosteret allerede fra undfangelsen vokser ud fra den samme DNA, som det gør resten af livet.

Jeg mener derfor, at der er tale om mennesker, om børn fra undfangelsen, og at disse er nogle, vi bør beskytte, når de er i maven. De kan ikke forsvare sig selv eller tale deres egen sag, men andre kan uden deres samtykke tage en beslutning for deres skæbne.

Derfor mener jeg, at det er vores ansvar som kristne at stå frem for disse svage i vores samfund. De er skabt i Guds billede, og det må mennesker ikke ødelægge.

Rasmus Jonstrup Hansen, stud.theol.

